

Lov Nr. 163 af 20. Marts 1918, var det Hensigten, at Loven skulde omfatte to Skatteaar: 1917—18 og 1918—19, men Lovforslaget blev ændret, saaledes at Loven kun kom til at omfatte eet Aar, nemlig 1917—18 eller rettere kun et Kvartal af dette Skatteaar. Jeg havde derfor ventet, at der allerede i Sommersamlingen var blevet fremsat Forslag om en Fornyelse af Loven. Det blev der imidlertid ikke. Lovforslaget er jo først kommet i denne Maaned, men det er mit Haab, at det ret hurtigt maa blive gennemført, for allerede nu er det saa sent, at Loven kun vil kunne komme til at gælde for to Kvartaler af det Skatteaar, vi lever i. Skatten for de to første Kvartaler af 1918—19 er jo allerede betalt eller skulde i hvert Fald være betalt. Jeg haaber, at Loven snart maa blive gennemført, fordi en Mængde gode Samfundsborgere ellers vil blive stillet overfor Valget imellem at miste deres Valgret eller at lide bitter Nød en Ugestid i hvert Kvartal, naar Skatten skal betales.

De Forhold, som bevirkede, at Loven af 20. Marts blev gennemført, er jo til Stede i lige saa høj Grad, ja, i højere Grad nu end i Januar Maaned: Dyrtidens Tryk bliver haardere og haardere for store Dele af Befolkningen, og en Mængde af vore Medborgere undser sig jo ikke ved endog at bryde Loven for at skaffe sig Fortjeneste paa deres Medborgeres Bekostning. Da Arbejdsløshedsloven i Gaar var til Behandling, rettede det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) et ret stærkt Angreb mod den danske Arbejderbefolkning for Misbrug af Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg fandt ikke Anledning til at vise det ærede Medlem tilbage den Gang, fordi mit Partis Ordfører gjorde det tilstrækkelig tydeligt og godt, men jeg finder dog Anledning til i Dag at gøre et Par Bemærkninger derom i Sammenhæng med det Lovforslag, vi taler om. Det ærede Medlem nævnede et Par Eksempler paa Misbrug fra Arbejdernes Side af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, men han fremsatte disse Eksempler paa en saadan Maade, at de i Virkeligheden blev et Angreb paa hele Arbejderstanden. Jeg finder heraf Anledning til at sige, at hvis man vilde drage en Sammenligning mellem de Misbrug, der er sket fra Arbejderes Side, og de Misbrug, der er sket fra andre Stænders og Erhvervs Side, er jeg vis paa, at Arbejderstanden vilde komme til at staa i et smukt Lys. Kunde man finde den Procentdel af Arbejderne, som har misbrugt Arbejdsløshedsloven, og den Procentdel af Produktionens og Omsætningernes Folk, som har misbrugt Krigssituationen til at

skaffe sig forøget Indtægt, er jeg vis paa, at den Procentdel, der kunde anføres for Arbejdernes Vedkommende, vilde være grumme ringe i Forhold til den, der kunde anføres baade med Hensyn til Produktionens Folk, Omsætningens Folk og ikke mindst den Stand, som det ærede 7de Medlem for Randers Amt selv tilhører.

Jeg beklager, at der ikke i Bemærkningerne til Lovforslaget er givet Oplysninger om, hvorledes Loven af 20. Marts 1918 er blevet anvendt. Jeg har den Tro, at Loven ikke har fundet synderlig Anvendelse. Det lader sig ogsaa let forklare derved, at den kom saa sent, og navnlig ved, at den er overordentlig vanskelig at gennemføre i teknisk Henseende; endelig skyldes det, at Loven, hvis den skal bruges efter sin Hensigt, paafører Kommunerne saa store Tab, at de ikke kan føle sig fristede til at gennemføre den. I Aarhus, en By paa henimod 70 000 Indbyggere, er der i Henhold til Loven sket Eftergivelse for 193 Skatteydere til et Beløb af ialt 6 021 Kr. 43 Øre, altsaa godt 30 Kr. pr. Kvartal for hver Skatteyder. Dette Tal minder mig om, at det ærede Medlem fra Assens (Klaus Bernitsen), da vi behandlede Loven af 20. Marts, hævdede, at det kun kom til at dreje sig om ganske smaa og ubetydelige Beløb, en 25 Øre eller saadan noget hvert Kvartal, sagde det ærede Medlem, og det var jo Bagataller, som ingen som helst Rolle spillede for de paagældende Skatteydere. Jeg paastod den Gang, at det ærede Medlem ikke kendte Forholdene i Byerne, og de Tal, jeg her har nævnt, viser jo til fulde, at jeg har Ret i, at det virkelig drejer sig om betydelige Beløb for de paagældende Skatteydere. Loven er altsaa efter min Mening ikke blevet synderligt anvendt, og jeg tror heller ikke, at den Lov, vi nu er i Begreb med at behandle, vil blive det, hvis Forslaget ikke bliver ændret.

Jeg erindrer, at der ved forrige Behandling af Sagen stod en ret skarp Strid mellem den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem fra Assens om, hvorvidt Kommunerne havde Ret til at eftergive Skat, selv om der forelaa Ansøgning derom. Jeg havde nærmest samme Mening som Indenrigsministeren, nemlig at Kommunerne var beføjede dertil, men Faktum er, at de ikke benytter Loven, uden at der foreligger Ansøgning om Eftergivelse, eller paa en Maade, som overflødiggør Ansøgning. De benytter den ikke saaledes, som Hensigten med den var, idet de ikke yder en samlet Eftergivelse af Skatten for visse Klasser af Skatteydere. Det skyldes